

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

25 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte - Constantin Alerguș,
judecătorii - Maria Ghervas, Ion Druță, Ala Cobăneanu, Dumitru
Mardari,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către
avocatul Ciofu Ion în numele inculpatului Cernețchi Oleg și avocatul Zaharia
Procopie în numele inculpatului Sadovei Sergiu, prin care se solicită casarea
deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2017, în cauza
penală în privința lui

Cernețchi Oleg XXXXX

Sadovei Sergiu XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 13.12.2011-28.01.2013;

instanța de apel: 26.03.2013-17.12.2013;

20.08.2014-16.12.2015;

22.11.2016-03.05.2017;

instanța de recurs: 04.03.2014-01.07.2014;

22.02.2016-04.10.2016;

10.08.2017-25.01.2018.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală
legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 28 ianuarie 2013,
Cernețchi O. a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute
de art. 42 alin. (5), 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului
nu întrunește elementele infracțiunii.

Sadovei S. a fost condamnat în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, la 2 ani și 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat, în fapt, că la 10.09.2011, în jurul orei 01⁰⁰, *Sadovei S.*, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliul lui XXXXX, în apartamentul nr. 84, amplasat pe adresa str. XXXXX, mun. Chișinău, la bucătărie, în prezența lui Cernețchi O., care de asemenea se afla în stare de ebrietate alcoolică, având în mână pistolul model „Baikal-442”, cu nr. XXXXX, cal. 9 mm., care aparținea legal lui Danilceac Vl., fiindu-i transmis în posesia lui XXXXX, fără intenția de a produce împușcătură și a provoca decesul lui XXXXX, a apăsat pe trăgaci și din imprudență a produs o împușcătură în direcția lui Pasat Al-ndru, cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 15.11.2011, plagă împușcată penetrantă oarbă a capului, cu orificiul de intrare pe bărbie, în rezultatul căruia a survenit decesul ultimului.

De către organul de urmărire penală, Cernețchi O. a fost învinuit pentru faptul, că la 10.09.2011, în jurul orei 01⁰⁰-02⁰⁰, împreună și având înțelegerea prealabilă cu *Sadovei S.* de a-l omorî pe XXXXX, aflându-se în bucătăria apartamentului nr. 84, amplasat pe adresa str. XXXXX, mun. Chișinău, ce aparținea lui XXXXX, sub pretextul unui conflict apărut spontan pe parcursul întrebuirii băuturilor alcoolice cu ultimul, *Sadovei S.* a luat în mână pistolul cu nr. XXXXX, model „Baikal-442”, despre care știa că se află în posesia XXXXX, îndreptându-l în direcția organului de importanță vitală, a efectuat o împușcătură în regiunea capului cet. XXXXX, cauzându-i plagă împușcată penetrantă, oarbă, în rezultatul căruia a survenit decesul acestuia, după ce Cernețchi O. prestându-i din timp lui *Sadovei S.* informația că victima are asupra sa pistol, promițând că-l va favoriza pe *Sadovei S.* în săvârșirea infracțiunii de omor și anume, că va tăinui faptul săvârșirii infracțiunii de către acesta și urmele ei, au modificat poziția cadavrului cet. XXXXX, au aranjat pistolul în mâna proprie dreaptă a cadavrului, după care, la ora 02²⁷, *Sadovei S.* a apelat la serviciul „902”, pretinzând că de către victima XXXXX a fost comis un act de suicid.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri procurorul, avocatul Cernei-Popa N. în numele succesorului părții vătămate, Pasat S. și avocatul Slabu V. în numele inculpatului *Sadovei S.* care au solicitat:

procurorul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cernețchi O. să fie condamnat în baza art. 42 alin. (5), 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, la 16 ani închisoare, iar *Sadovei S.* să fie condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, la 18 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului acuzatorului de stat a invocat, că prima instanță eronat a constatat că între inculpați și victimă existau relații de prietenie și nu au avut careva conflicte.

Potrivit declarațiilor succesorului părții vătămate, Pasat S., martorilor Raiscaia O. Minciuc F. și Popescu I. denotă faptul că între inculpați și victimă nu erau relații prietenoase, cum le descriu inculpații.

Potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului, la palpare cadavrul victimei era rece. Dacă grupa operativă a venit la fața locului peste 10 minute după parvenirea chemării efectuată de inculpați, în acest răstimp cadavrul nicidecum nu putea fi „(...) la palpare rece”.

La fel, potrivit aceluiași proces-verbal de cercetare la fața locului s-a depistat sub capul cadavrului o sacoșă din masă plastică de culoare neagră, sub corpul cadavrului pe covor s-a depistat un tub. Conform imaginilor vizualizate rezultă că cineva a aranjat sub capul cadavrului sacoșa dată, fiind inexplicabil cum tubul cartușului era situat sub corpul cadavrului.

Potrivit pct. 2 al Raportului de expertiză medico-legală nr. 111-1666 din 15.11.2011, s-a stabilit că echimoza palpebrală putea să apară la lovirea cu un corp contondent dur, însă, în cadrul audierii inculpații nu au putut explica proveniența acesteia la victimă.

avocatul Cernei-Popa N. a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie condamnați pentru săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Apelantul a indicat că, prima instanță nu a ținut cont că între declarațiile inculpaților există divergențe. Potrivit procesului-verbal de reconstituire a faptei din 18.06.2012, la fața locului inculpații au arătat diferite distanțe privind situația și poziția cadavrului, iar secvența declarațiilor cine primul a intrat în apartament diferă la inculpați, mai mult, inculpatul Cernețchii O. a comunicat că victima i-a arătat arma în coridor, apoi a declarat că victima a adus arma din cameră.

Examinând pozele din materialele cauzei penale s-a constatat, că sub capul victimei s-a aflat o sacoșă neagră, însă nu este clar cine și pentru ce au aranjat în locul dat; lângă corp se afla un ștergar de culoare albă murdar de sânge, însă inculpații nu au explicat ce au făcut cu acest ștergar și nu cunosc de unde a apărut ștergarul și sacoșa.

La sosirea grupei operative, expertul examinând corpul decedatului a constatat că acesta era rece, iar versiunea inculpaților precum că ei au chemat poliția și salvarea peste aproximativ 10 minute după tragere, nu este veridică.

Conform raportului de expertiză balistică nr. XXXXX din 23.09.2011, arma se află în poziția închisă pe mâna victimei, iar după declanșarea ultimului glonț, tehnic arma trebuia să fie în poziția deschisă.

Inculpații în ședința de judecată nu au explicat apariția echimozei palpebrale la victimă, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 15.11.2011, putea să apară la lovirea cu un corp contondent dur.

Totodată, inculpatul Sadovei S. nu a dat un răspuns clar de unde au apărut microparticule din oțel pe mâna dreaptă a lui, deși la victimă nu au fost depistate.

La fel, inculpații nu au explicat apariția petei de sânge pe masă, motivând că victima stătea în picioare și era îndepărtată de masă.

Schimbarea poziției cadavrului, lipsa urmelor de degete pe armă, anunțarea organelor competente despre săvârșirea faptei după o perioadă lungă de timp de la momentul producerii morții, denotă faptul ascunderii adevărului de către inculpați.

avocatul Slabu V. în numele inculpatului Sadovei S., a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii în acțiunile inculpatului.

Apelantul a indicat, că prima instanță urma să aprecieze critic faptul împrumutului banilor, deoarece în afară de declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate nimeni nu a confirmat faptul că Cernețchi O. avea datorie față de XXXXX, în acest sens nefiind prezentată vreo dovadă în scris privind existența datoriei.

Dimpotrivă, au fost audiați martori suplimentari, care au confirmat că Cernețchi O. avea banii săi și nu avea nevoie să împrumute bani.

Organul de urmărire penală și acuzatorul de stat nu a demonstrat care a fost motivul săvârșirii infracțiunii de către Sadovei S., deoarece martorii și probele administrate la dosar au confirmat faptul că inculpații erau prieteni cu victima și inculpații nu au avut motive să săvârșescă infracțiunea imputată.

Sadovei S. a fost pus sub îndoială numai pentru faptul că expertiza chimică din 23.09.2011, a depistat pe mâna dreaptă câteva microparticule de plumb, or, prima instanță nu a ținut cont că ultimul a explicat că după ce Cernețchi O. i-a comunicat despre producerea împușcăturii, el sa apropiat de victimă și a verificat cu mâna pulsul la gât, posibil atunci au apărut aceste microparticule de plumb.

Fiind audiat expertul chimist, a confirmat versiunea lui Sadovei S. că în urma atingerii cu mâna era posibil să rămână aceste microparticule, însă urme caracteristice împușcăturii pe mâna lui Sadovei S. nu au fost depistate.

În instanța de judecată, a fost prezentat un raport de expertiză, unde este indicat că pe mâinile părții vătămate au fost depistate urme caracteristice împușcăturii, însă acestea nu au fost luate în considerație, sentința de condamnare fiind bazată pe presupuneri.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2013, apelurile au fost respinse ca nefondate și menținută sentința.

5. Instanța de apel a statuat, că cumulul de probe pertinente și concludente prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate în ședința primei instanțe și verificate în ședința instanței de apel, apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, dovedesc vinovăția inculpatului Sadovei S. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal și nevinovăția lui Cernețchi O. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 145 alin. (2) lit. i) Cod penal.

Probele dovedesc că între victimă și inculpați erau relații de prietenie.

Instanța de apel a menționat că organul de urmărire penală incorect a calificat acțiunile inculpaților în baza art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, ca omor intenționat a unei persoane, săvârșit de două persoane, iar prima instanță corect a încadrat acțiunile inculpatului Sadovei S. în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, adică lipsirea de viață din imprudență, totodată achitându-l pe Cernețchi O. de sub învinuirea adusă, din motiv că acțiunile lui nu conțin elementele infracțiunii.

Instanța de apel a conchis, că probele administrate în cauză combat declarațiile inculpatului Sadovei S. prin care ultimul susține că nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate, această metoda fiind aleasă întru evitarea răspunderii penale.

Totodată, potrivit concluziilor experților, victima nu s-a împușcat singură, iar versiunea că a fost împușcată intenționat de către inculpați nu este altceva decât o presupunere, nefiind probată, respectiv acțiunile inculpatului Sadovei S. corect au fost încadrate în baza art. 149 alin. (1) Cod penal - lipsirea de viață din imprudență.

Argumentele invocate de apărătorul inculpatului Sadovei S. sunt combătute în întregime prin probele analizate.

Totodată, instanța de apel a constatat, că declarațiile inculpatului Sadovei S. cu referire la faptul că nu au schimbat nimic din poziția și amplasarea cadavrului, nu sunt veridice, în coroborare cu probatoriul cercetat.

Or, reieșind din procesul-verbal de cercetare la fața locului, precum și raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 15.11.2013, nu sunt coroborate declarațiile inculpaților cu circumstanțele de fapt constatate: atât depistarea tubului de cartuș sub cadavru, a sacoșei din polietilenă sub capul cadavrului, precum și pata de sânge pe masă.

Declarațiile martorului Popescu I. precum că între inculpați și victimă relațiile nu erau chiar prietenoase, între ei existând careva neînțelegeri legate de bani, au fost apreciate critic. Aceasta a declarat, că a fost prietenă cu XXXXX și anterior a observat cele menționate, însă martorul Raiscaia O., care a fost în compania inculpaților chiar la 09.09.2011 a declarat, că nu a observat niciun conflict între inculpați și victimă, deplasându-se în automobil a auzit discuția între ei referitor la automobilul lui XXXXX care s-a defectat și că pentru reparație a achitat mulți bani, dar fără reproșuri sau pretenții, fiind o discuție amicală.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul și avocatul Zaharia P. în numele inculpatului Sadovei S., care au solicitat:

procurorul, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, recurentul a invocat argumente similare celor indicate anterior în apel și *descrise în pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cât și asupra probelor prezentate, iar decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Prima instanță cât și cea de apel, nu au apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate.

Adițional, recurentul a menționat că, atât la urmărirea penală, cât și în cadrul cercetării judecătorești au fost prezentate probe incontestabile întru confirmarea învinuirii aduse inculpaților, însă instanțele de fond le-au dat o apreciere juridică greșită, neîntemeiat s-au manifestat în favoarea părții apărării, adoptând hotărâri ilegale și neîntemeiate.

avocatul Zaharia P. în numele inculpatului Sadovei S., invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului.

În motivarea recursului declarat, recurentul a invocat argumente similare celor indicate anterior în apel și *descrise în pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, iar probele administrate la dosar nu confirmă vinovăția inculpatului în cele imputate.

Instanțele urmau să indice concret în urma căror acțiuni a lui Sadovei S. s-a produs împușcătura, lucru obligatoriu pentru stabilirea acțiunilor și inacțiunilor inculpatului în săvârșirea infracțiunii.

Argumentele instanței de apel prin care exclude decesul din imprudență de sine stătător prin neglijența atârării armei de către decedat sunt motivate doar pe probabilități, iar toate dubiile urmau a fi interpretate în favoarea lui Sadovei S. și nu urmau a fi imputate acestuia.

Raportul de expertiză nr. XXXXX este nul și nu urma fi admis în calitate de probă, deoarece în el nu sunt indicate sursele - actele primare, care ar confirma cercetările prin care s-au stabilit constatările făcute în raport.

Înlăturarea raporturilor de expertiză nr. XXXXX și nr. XXXXX, unde este confirmat faptul că pe mâinile decedatului au fost depistate toate elementele (cu excepția bariului) care se formează în rezultatul împușcăturii indică direct la intenția acuzatorului de stat în ascunderea adevărului.

În opinia recurentului, înregistrările audio și video efectuate în cadrul cercetării la fața locului, urmau a fi declarate nule, deoarece nu se aude și nu se înțelege vocea participanților, sunt multe întreruperi nemotivate, fapt stabilit în instanța de judecată.

Instanța de apel urma să aprecieze critic concluziile expertului Hăbășescu Al-dru, precum că bariul poate fi depistat până la distanța de 1,5-2 m., fapt ce contravine concluziilor expertului specialist în domeniu Lîsîi L., care a indicat direct că, bariul poate fi depistat la nu mai mult de 25-30 cm., astfel instanța neîntemeiat s-a bazat pe concluziile expertului Hăbășescu Al-dru.

Prin urmare, instanța de apel a emis o decizie bazată doar pe presupuneri și nu a apreciat în cumul probatoriul administrat la dosar.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 iulie 2014, au fost admise recursurile declarate, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În motivarea deciziei adoptate, instanța de recurs cu referire la prevederile art. art. 101 alin. (1), (4), 325 alin. (1), 384 alin. (3), 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală, a stabilit că, prima instanță, nu a apreciat separat fiecare probă din cele administrate pe caz, iar toate în coroborare, astfel încât să soluționeze în mod clar și concludent divergențele statuate în fapt, cum ar fi următoarele: inculpatul Sadovei S. a declarat că victima era culcată la podea, aproape pe spate, semirotit pe partea dreaptă, (...) i-a ridicat capul, iar inculpatul Cernețchi O. a relatat că partea vătămată era la podea cu picioarele spre masă și cu capul spre frigider, cu fața în jos, la apucat de umeri sau de brâu, la zguduit de câteva ori, (...) după producerea împușcăturii nu au schimbat poziția cadavrului.

Expertul Hăbășescu Al-dru a explicat că echimoza palbebrală la victimă posibil a apărut la lovire, însă nu se exclude apariția la căderea corpului din picioare după împușcătură, (...) se poate concluziona că poziția acestuia nu a fost schimbată, (...) victima după împușcătură a căzut inconștient pe masă și apoi jos la podea, (...) împușcătura s-a efectuat de la distanța nu mai mare de 1-1,5 m. Poziția cadavrului nu a fost schimbată.

Expertul Lîsîi L. a declarat că „(...) arma de foc se afla de la victimă la distanța de până la 35 cm”.

Specialistul balistic, Cuvșinov D. a explicat că „(...) nu poate explica cum putea să nimerească tubul cartușului sub corpul cadavrului”.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 15.11.2011, victima era orientată cu fața spre retezătura țevii armei în timpul tragerii. Reieșind din fotografiile de la fața locului se poate de constatat că victima era așezată pe scaun la masă în timpul efectuării tragerii.

Victima posibil stătea așezată la masă în timpul efectuării tragerii din față de către o altă persoană. Deoarece la examinarea medico-criminalistică pe mâinile victimei nu s-a depistat factori secundari, dar în același timp factori secundari au fost depistați în spălăturile de pe fața victimei, se poate de conchis că tragerea nu a fost efectuată de către victimă. De regulă, la tragere în timpul suicidului, arma în urma reculului este aruncată de la corp.

Prima instanță l-a achitat pe inculpatul Cernețchi Oleg, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii, însă nu a indicat care faptă și acțiuni concrete incriminate și săvârșite de inculpat, nu întrunesc elementele infracțiunii imputate.

Prin urmare, prima instanță nu a judecat fondul cauzei penale în condițiile legii și a adoptat o sentință care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs, cu referire la prevederile art. art. 414 alin. (1), (2), (5), (6), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, a mai menționat, că instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de prima instanță.

Mai mult, a concluzionat în mod divergent că probele administrate în cauză combat declarațiile inculpatului Sadovei S. prin care ultimul susține că nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate, dar nu a verificat probele în raport cu infracțiunea pentru săvârșirea căreia a fost condamnat.

Totodată, relevanțele instanței de apel că declarațiile inculpatului Sadovei S. nu sunt veridice, în coroborare cu probatoriul cercetat, ce se referă la faptul că nu au schimbat nimic din poziția și amplasarea cadavrului, la fel nu sunt coroborate declarațiile inculpaților cu circumstanțele de fapt constatate: atât depistarea tubului de cartuș sub cadavru, a sacoșei din polietilenă sub capul cadavrului, precum și pata de sânge pe masă conduc la concluzia că inculpații au schimbat poziția victimei și au atribuit la poziționarea tubului de cartuș sub cadavru, a sacoșei din polietilenă sub capul cadavrului, precum și a petei de sânge pe masă, însă instanța în continuare nu a argumentat de ce nu a luat în considerație aceste circumstanțe.

Instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelurile declarate, și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi probele scrise de la (f.d. 16-26, vol. I).

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Slabu V. în numele inculpatului Sadovei S., admise apelurile declarate de către procuror și avocatul Cernei-Popa N. în numele succesorului părții vătămate, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță,

prin care, *Sadovei S.*, a fost condamnat în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, la 11 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, iar *Cernețchi O.*, a fost condamnat în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

10. Instanța de apel a constatat în fapt, că la 10.09.2011, în jurul orei 01⁰⁰, *Sadovei S.*, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în domiciliul lui XXXXX, în apartamentul nr. 84, amplasat pe adresa str. XXXXX, mun. Chișinău, la bucătărie, în prezența lui *Cernețchi O.*, care de asemenea se afla în stare de ebrietate alcoolică, având în mână pistolul model „Baikal-442” cu nr. XXXXX, cal. 9 mm., care la data indicată aparținea legal lui *Danilceac Vl.*, fiindu-i transmis în posesia lui XXXXX, urmărind scopul de omucidere, care a apărut în urma relațiilor ostile apărute spontan pe fonul consumului de băuturi alcoolice, a apăsat pe trăgaci prin ce a produs o împușcătură în direcția lui XXXXX, cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 15.11.2011, plagă împușcată penetrantă oarbă a capului, cu orificiul de intrare pe bărbie, în rezultatul căruia a survenit decesul lui XXXXX.

Inculpatul *Oleg C.*, fiind în preajma lui *Sadovei S.* și observând cele săvârșite de el, urmărind scopul de favorizare a infractorului *Sadovei S.*, că va tăinui faptul săvârșirii infracțiunii de către acesta și urmele ei, împreună cu *Sadovei S.* au modificat poziția cadavrului cet. XXXXX, au aranjat în mâna proprie dreaptă a cadavrului pistolul, după care, la ora 02²⁷, *Sadovei S.* a apelat serviciul „902”, pretinzând că de către victima XXXXX a fost săvârșit un act de suicid.

Deși inculpații vina nu au recunoscut, instanța de apel a considerat dovedită vinovăția acestora în baza următoarelor probe: *declarațiile succesorului părții vătămate Pasat S.* (f.d. 50-52, vol. I), *martorilor Raiscaia O.* (f.d. 53, 61-63, vol. I; 75-79, vol. III), *Popescu I.* (f.d. 66-67, vol. I; 83-88, vol. III), *Erhan Gr.* (f.d. 68, vol. I; 36, vol. V), *Danilceac Vl.* (f.d. 54, 76-78, vol. I), *Lungu St.* (f.d. 5-6, vol. III; 8-17, 37, vol. V), *Minciuc F.* (f.d. 64-65, 101-106, vol. III), *Buzdugan A.* (f.d. 47-52, vol. V), *a experților Lîsîi L.* (f.d. 95-98, vol. III), *Socolov Vl.* (f.d. 201-203, vol. III) *Cuvșinov D.* (f.d. 204-205, vol. III), precum și în baza probelor materiale: informația „903” nr. 8775 (f.d. 12, vol. I); informația „902” nr. 8771 (f.d. 13, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d. 28, vol. I); procesul-verbal de ridicare de la *Danilceac Vl.* a permisului de port-armă a pistolului „Baikal 442” nr. XXXXX (f.d. 40, vol. I); procesul-verbal de cercetare a hainelor lui *Sadovei S.* (f.d. 42-43, vol. I); procesul-verbal de ridicare de la *Sadovei S.* a ciorapilor și mostrelor de pe talpă și palme (f.d. 44 vol. I); procesul-verbal de cercetare din 10.09.2011, a hainelor lui *Cernețchi O.* (f.d. 45, 46 vol. VII); procesul-verbal de cercetare suplimentară la fața locului din 04.06.2012 (f.d. 2-4 vol. III); procesul-verbal de reconstituire a faptei din 28.05.2012 (f.d. 7-9 vol. III); procesul-verbal de reconstituire a faptei din 18.06.2012 (f.d. 10, 11 vol. III); procesul-verbal de

reconstituire a faptei din 18.06.2012 (f.d. 12, vol. III); raportul de examinare medico-legală nr. XXXXX din 11.11.2012 (f.d. 304-306 vol. II); raportul de examinare medico-legală nr. XXXXX din 15.11.2011 (f.d. 349, 350 vol. II); raportul de expertiză biologică nr. XXXXX din 04.10.2011 (f.d. 315-317 vol. II); raportul de expertiză chimică nr. XXXXX din 23.09.2011 (f.d. 238-330 vol. II); raportul de expertiză balistică nr. XXXXX din 23.09.2011 (f.d. 332-335 vol. II); raportul de expertiză dactiloscopică nr. XXXXX din 23.09.2011 (f.d. 337-346 vol. II); procesul-verbal de ridicare din 10.09.2011 (f.d. 373, vol. II).

Instanța de apel a concluzionat, că probele cercetate confirmă vinovăția inculpatului Sadovei S. în săvârșirea omorului intenționat, adică a infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal și vinovăția inculpatului Cernețchi O. în săvârșirea favorizării dinainte nepromisă a infracțiunii de omor intenționat, adică a infracțiunii prevăzută de art. 323 alin. (1) Cod penal.

Probele expuse, de asemenea infirmă atât argumentele reprezentantului victimei și a acuzatorului de stat, cât și argumentele apărării.

Nici o probă nu confirmă că între inculpat și victimă ar fi existat careva relații ostile în urma unor datorii nerecuperate de inculpatul Cernețchi O.

Probele expuse mai infirmă și versiunea inculpaților, precum că victima și-ar fi curmat singură viața. Atât martorul Raiscaia O., prietena victimei XXXXX, cât și tatăl victimei, Pasat S., au declarat că victima avea curaj de viață, se pregătea să deschidă o afacere, în ziua decesului s-a întâlnit cu prietenii să sărbătorească ziua de naștere.

Totodată, din concluzia expertului Lîsîi L., rezultă că victima nu ținea arma în mână în momentul producerii împușcăturii, iar din declarațiile expertului Socolov Vl., rezultă că pe mâinile inculpatului Sadovei S. s-au depistat 3 microparticule de plumb și a concluziei expertului Hăbășescu Al-dru, conform căreia pe mâinile lui Sadovei S. s-au depistat microparticule de oțel, care s-au format în rezultatul tragerii din armă.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a ținut cont de persoana inculpaților, care sunt fără antecedente penale, că inculpații au săvârșit infracțiunea în stare de ebrietate alcoolică, fapt ce agravează pedeapsa, instanța concluzionând asupra necesității aplicării în privința acestora a pedepsei închisorii, care ar contribui la corectarea și reeducarea inculpaților și atingerea scopului legii penale.

11. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul, avocatul Ciofu I. în numele inculpatului Cernețchi O. și avocatul Zaharia P. în numele inculpatului Sadovei S., care au solțitat:

procurorul, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solțitat casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului procurorul a menționat, că recalificând acțiunile inculpatului Sadovei S. din prevederile art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, în baza art. 145 alin. (1) Cod penal și ale inculpatului Cernețchi O. din prevederile art. art. 42 alin. (5), 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a apreciat în mod eronat circumstanțele săvârșirii infracțiunii și probele administrate la dosar.

Cu referire la prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, procurorul a menționat, că în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor de către procuror și a ajuns la concluzia calificării acțiunilor inculpatului Sadovei S. în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, iar ale inculpatului Cernețchi O. în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, urma să dezvăluie această concluzie expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza deciziei de recalificare, fapt ce la caz nu a avut loc, fiind efectuată o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

Cu referire la prevederile art. 414 Cod de procedură penală, acuzatorul de stat a mai invocat, că instanța de apel, nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția inculpaților Sadovei S. și Cernețchi O. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, care au fost considerate ca inadmisibile, iar ulterior apreciate în mod superficial, fără a fi evidențiate acele derogări evidente, prin care s-a tins și chiar s-a reușit a induce în eroare instanțele de judecată.

În opinia recurentului, vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, este dovedită prin probele prezentate și anexate la materialele cauzei de către partea acuzării, care dovedesc în deplină măsură vinovăția ambilor inculpați, precum și concluzia eronată a instanțelor de judecată.

Procurorul a menționat că, urmează de făcut o apreciere critică declarațiilor inculpaților în partea ce ține de circumstanțele săvârșirii crimei, dat fiind faptul că acestea intră în contradicție considerabilă cu probele acumulate în prezenta cauză, or, atât la urmărirea penală, cât și în cadrul cercetării judecătorești au fost prezentate dovezi incontestabile de către acuzatorul de stat întru confirmarea învinuirii aduse inculpaților, însă instanța de apel, dându-le o apreciere juridică greșită, neîntemeiat a calificat acțiunile ambilor inculpați, cu atât mai mult că se constată că ambii au acționat spre atingerea unuia și aceluiași scop.

avocatul Ciofu I. în numele inculpatului Cernețchi O., invocând temeii de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței.

În argumentarea cerințelor sale, recurentul a invocat, că contrar prevederilor art. 414 alin. (1), (6) Cod de procedură penală, instanța de apel nu s-

a pronunțat asupra tuturor probelor ce au fost puse de prima instanță la baza sentinței de achitare a lui Cernețchi O. în baza învinuirilor imputate acestuia, dar s-a limitat la transcrierea acestora din rechizitoriu în decizia adoptată, fără a se expune asupra fiecărei probe în parte.

Instanța de apel neîntemeiat a ajuns la concluzia vinovăției inculpatului, încălcând art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, la baza deciziei adoptate a pus probe care nu dovedesc vinovăția lui Cernețchi O., ci dimpotrivă confirmă lipsa în acțiunile lui a elementelor constitutive a componenței de infracțiune prevăzute de art. 323 alin. (1) Cod penal.

Învinuirea formulată este una abstractă, ceea ce înseamnă că organul de urmărire penală și acuzatorul de stat au încălcat principiile generale, care au menirea să asigure dreptul la un proces echitabil în sensul art. art. 6§1, 6§3 al CoEDO.

avocatul Zaharia P. în numele inculpatului Sadovei S., invocând temei de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 16) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către acesta.

În motivarea recursului, avocatul a menționat, că învinuirea adusă lui Sadovei S. este nefondată și neîntemeiată, aceasta nu se bazează pe probe pertinente și concludente.

Astfel, nici în cadrul urmăririi penale și nici în cadrul ședinței de judecată nu au fost prezentate probe, care ar confirma faptul înțelegerii prealabile dintre Sadovei S. și Cernețchi O. de a efectua o împușcătură în direcția lui Pasat Alexandru, în urma căreia ultimul a decedat.

Nici de către organul de anchetă și nici de instanța de judecată nu a fost stabilit motivul omorului, care constituie o circumstanță obligatorie la calificarea acțiunii infracționale cum ar fi „*omorul intenționat*”, cu atât mai mult că un careva motiv inventat privind prezența unei datorii a lui Cernețchi O. față de XXXXX , nu-i poate fi incriminată lui Sadovei S.

Audierea martorilor în instanța de judecată nu a elucidat circumstanțele cauzei care ar dovedi vinovăția lui Sadovei S. în săvârșirea faptei infracționale imputate, dar din contra prin audierea acestora s-a stabilit lipsa motivului săvârșirii infracțiunii, prezența unor relații prietenești între cei trei.

Cel mai important este momentul că potrivit declarațiilor experților s-a stabilit cu certitudine, că Sadovei S. nu a efectuat împușcătura.

Recurentul a evidențiat că, rechizitoriul nu corespunde normelor imperative procedurale indicate în art. 296 Cod de procedură penală și anume în partea de constatare nu este arătată fapta săvârșită de inculpat, iar în dispozitiv este indicată învinuirea în săvârșirea faptei.

În opinia apărării, instanțele de fond au emis hotărâri bazate doar pe presupuneri, fără a ține cont de probele administrate, nesupunând criticii

probele aduse de acuzator și nici nu s-a expus din ce considerente se admite o probă și se respinge o altă probă.

Mai evidențiază recurentul, că prima instanță la adoptarea sentinței nu a dat apreciere cuvenită tuturor circumstanțelor cauzei, asupra motivării faptului admiterii unor probe și respingerii altora, prin prisma respectării principiilor contradictorialității în procesul penal și a liberei aprecieri a probelor, drept rezultat pronunțând o sentință incorectă de condamnare în privința lui Sadovei S.

Totodată, deși dezacordul cu soluția respectivă a fost reflectat în cererea de apel, instanța de apel examinând cauza nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul deciziei, fapt care a afectat soluția instanței de apel.

12. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 02 noiembrie 2016, au fost admise recursurile declarate, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

13. Instanța de recurs, statuând asupra argumentelor expuse în recursul procurorului referitor la legalitatea deciziei recurate, a constatat că instanța de apel a apreciat eronat probele aduse în susținerea învinuirii inculpaților, or, în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor de către procuror și a ajuns la concluzia recalificării acțiunilor inculpatului Sadovei S. în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, iar ale inculpatului Cernetchi O. în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, urma să dezvăluie această concluzie expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza deciziei de recalificare, fapt care pe caz nu a avut loc, fiind efectuată o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

În acest sens, instanța de recurs a constatat că, în conținutul deciziei recurate, nu se regăsește argumentarea tuturor motivelor invocate în apelurile părții acuzării, care de altfel, urmau a fi examinate printr-o analiză obiectivă, completă și sub toate aspectele de fapt și de drept, confruntându-le cu întreg materialul probator al cauzei.

Motivarea insuficientă efectuată de instanța de apel, se apreciază ca un viciu de judecată care afectează hotărârea adoptată și reprezintă temei legal de a casa decizia atacată și a dispune rejudecarea cauzei în instanța de apel.

La același segment, instanța de recurs a amintit, că potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, în primul rând, rolul instanțelor judecătorești naționale este să decidă asupra admisibilității probelor, precum și asupra relevanței și ponderii acestora pentru pronunțarea deciziei judecătorești.

Generalizând aspectele descrise, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel nu sa expus asupra tuturor probelor administrate la dosar, unele din ele

rămânând fără analiza și aprecierea cuvenită, fapt ce nu poate fi acceptat de către instanța de recurs, deoarece afectează situația faptică în speța dată.

Așadar, la capitolul dat instanța de apel, rejudecând cauza urma minuțios să examineze aspectele evidențiate de instanța de recurs, să cerceteze aspectul probatoriu cu privire la faptul, dacă ambii inculpați sunt implicați în săvârșirea infracțiunii incriminate, dacă în acțiunile acestora sunt prezente semnele participației simple și dacă fiecare din inculpați au realizat latura obiectivă a infracțiunii de omor intenționat, dacă din probele dosarului se evidențiază existența relațiilor conflictuale între XXXXX și Cernețchi O. și dacă ambii inculpați au acționat coordonat în vederea realizării unui scop comun, iar ca urmare să se expună asupra vinovăției sau nevinovăției lui Cernețchi O. și Sadovei S. privind săvârșirea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel urma să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală, precum să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să analizeze versiunea procurorului privind prezența sau lipsa în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii incriminate, argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele expuse în pct. 9 al prezentei decizii, iar în vederea respectării dreptului la un proces echitabil, instanța de apel urmează să supună verificării și argumentele invocate de partea apărării expuse la caz.

14. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2017, apelul declarat de către avocatul Viorel S. în numele inculpatului Sadovei S. a fost respins ca fiind nefondat.

Apelurile declarate de către acuzatorul de stat și avocatul Nina C. în numele succesului părții vătămate au fost admise, fiind dispusă casarea integrală a sentinței, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noii hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cernețchi O. a fost condamnat în baza art. 42 alin. (5), 145 alin. (2), lit. i) Cod penal, la 15 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, iar Sadovei S. a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2), lit. i) Cod penal, la 16 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

15. Analizând probele administrate în cursul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în instanța de apel, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar în ansamblu din

punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a considerat că, acțiunile inculpatului Cernețchi O. urmează a fi încadrate în baza art. 42 alin. (5), art. 145 alin. (2), lit. i) Cod penal, *favorizarea infractorului și a urmelor infracțiunii de omor al unei persoane, săvârșit de două persoane*, iar acțiunile inculpatului Sadovei S. urmează a fi încadrate în baza art. 145 alin. (2), lit. i) Cod penal, *omorul unei persoane, săvârșit de două persoane*.

Instanța de apel a reținut că, conform actului de învinuire înaintat de acuzatorul de stat la 12.11.2011, fapta inculpatului Cernețchi O. a fost încadrată în baza art. 145 alin. (2), lit. b) Cod penal, *omorul unei persoane săvârșite din interes material*, iar fapta inculpatului Sadovei S. în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, *favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii excepțional de grave*.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 25.05.2012, a fost admisă cererea procurorului privind restituirea dosarului penale pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală pe termen de o lună, conform prevederilor art. 326 alin. (2) Cod procedură penală.

Prin rechizitoriul înaintat de procuror la data de 21.06.2012 Sadovei S. a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2), lit. i) Cod penal, *omorul intenționat al unei persoane, săvârșit de două persoane*, iar Cernețchi O. a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 145 alin. (2), lit. i) Cod penal, *favorizarea infractorului la săvârșirea omorului intenționat al unei persoane după indicii săvârșit de două persoane*.

Instanța de apel apreciind probele administrate la cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor constată că învinuirea înaintată de acuzatorul de stat în ceea ce privește faptul că inculpații Sadovei S. și Cernețchi O. au avut înțelegere prealabilă în vederea comiterii omorului victimei XXXXX nu și-a găsit confirmare prin probele administrate de acuzatorul de stat, din care motive acest semn a fost exclus din învinuirea înaintată inculpaților.

Instanța de apel a menționat că, omorul se consideră săvârșit de două sau mai multe persoane atât în cazul în care la comiterea faptei au participat în comun doi sau mai mulți coautori, în lipsa unei înțelegeri prelabile între ei, cât și în cazul în care la comiterea faptei au luat parte doi sau mai mulți coautori care s-au înțeles în prealabil despre săvârșirea în comun a omorului. Lipsa sau prezența înțelegerii prelabile dintre făptuitori nu poate influența la calificarea celor săvârșite în baza art. 145 alin. (2), lit. i) Cod penal, dar poate fi luată în considerație la individualizarea pedepsei.

Instanța de apel a reținut că, la comiterea omorului victimei XXXXX, în lipsa înțelegerii prelabile între făptuitori, au participat ca autor Sadovei S., iar în calitate de complice Cernețchi O.

La această concluzie s-a ajuns ca urmare a aprecierii declarațiilor succesoriului legal al părții vătămate și declarațiile martorilor care au fost

evidențiate supra și din care rezultă că inculpații Sadovei S. și Cernețchi O. împreună cu victima XXXXX s-au aflat în apartamentul acestuia pentru a serba ziua de naștere a victimei, ultimii au consumat băuturi alcoolice, ulterior aceștia urmau să meargă la discotecă, arma din care a fost efectuată împușcătură se afla în posesia victimei XXXXX, el fiind cel care a arătat-o inculpaților.

Astfel, nici un martor audiat în cadrul cercetării judecătorești, nici inculpații și nici succesorul legal al părții vătămate nu au declarat despre apariția și existența unui conflict între inculpații Sadovei S., Cernețchi O. și partea vătămată XXXXX în data de 09.09.2011 și în noaptea spre 10.09.2011. Nu urmează apariția și existența acestui conflict nici din anturajul de la bucătăria din apartamentul victimei, când a fost efectuată cercetarea la fața locului de organul de urmărire penală, prin care ar fi fost constatată dezordinea și aflarea bunurilor materiale din bucătărie sau alte încăperi a apartamentului nu la locurile lor obișnuite.

Instanța de apel a apreciat că, producerea morții victimei nu era de inculpați dorită, ci a fost admisă în mod conștient. Prezența fizică a lui Cernețchi O. alături de făptuitorul Sadovei S., la locul și momentul săvârșirii de către acesta a omorului constituie complicitate la infracțiunea de omor. Astfel, Sadovei S. împreună cu Cernețchi O. au modificat poziția cadavrului victimei XXXXX, cu scopul de a se eschiva de la răspundere și pedeapsă penală și a tăinui urmele infracțiunii de omor a lui XXXXX, au aranjat în mâna dreaptă a cadavrului pistolul, după care la orele 02²⁷, Sadovei S. a apelat la serviciul "902", prezentând că de către victima XXXXX a fost comis un act de suicid.

Versiunea inculpaților Sadovei S. și Cernețchi O. precum că dâșii nu au modificat poziția cadavrului victimei, mai mult ca atât ultimul singur a comis împușcătură, în acel moment inculpatul Sadovei S. fiind la baie, iar inculpatul Cernețchi O. era la geam și fuma instanța de apel a apreciat ca o metodă de apărare, urmărindu-se scopul de evitării răspunderii penale.

În acest sens, instanța de apel apreciind probele care au fost administrate de acuzatorul de stat și desfășurate supra a stabilit cu certitudine faptul că, producerea împușcării de către victima XXXXX se exclude, atât prin conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 10.09.2011, raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 15.11.2011, explicațiilor experților Hăbășescu Al-dru, Lîsîi Ec. s-a confirmat faptul că, nu victima a efectuat împușcătura.

În continuare, instanța de apel reținut ca fiind pertinente și concludente speței concluziile din raportul de expertiză nr. XXXXX din 23.09.2011, din conținutul cărora rezultă că, *din spălăturile de pe suprafața mâinii drepte a lui Sadovei S. au fost identificate microparticule din oțel, care posibil s-au format în rezultatul tragerii din arma de foc.*

Concluziile formulate în raportul menționat coroborează cu explicațiile

expertului chimic Socolov Vl., care a notat că, *microparticulele de bariu și plumb rămân pe mâna celui care a efectuat împușcătura și se pot răspândi până la distanța de 20 cm., microparticule de plumb pot și ușor spălate de pe mâna la persoana care a efectuat împușcătura.*

Așadar, instanța de apel apreciind prin coroborare probele administrate de acuzatorul de stat și care au fost desfășurate în conținutul deciziei adoptate a conchis că, la materialele cauzei au fost administrate suficiente probe care dovedesc că anume inculpatul Sadovei S. a comis omorul intenționat al victimei.

Cu referire la stabilirea formei de vinovăție a inculpatului Sadovei S., instanța de apel a apreciat ca fiind eronată soluția instanței de fond privind recalificarea acțiunilor infracționale ale acestuia, ca "*omor din imprudență*", or, din probele administrate de acuzatorul de stat instanța de apel a constatat în acțiunile inculpatului prezența *laturii subiective* a infracțiunii de "*omor intenționat*", respectiv, inculpatul pe parcursul întrebuințării băuturilor alcoolice cu victima, a luat în mod conștient de la XXXXX pistolul de marca/model „Baikal-442”, l-a îndreptat spre direcția organului de importanță vitală și a efectuat o împușcătură în regiunea capului victimei, cauzându-i plagă împușcată penetrantă, oarbă, în rezultatul căruia a survenit decesul acesteia.

Cu referire la stabilirea vinovăției inculpatului Cernețchi O. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 145 alin. (2), lit. i) Cod penal, instanța de apel a apreciat că, probele administrate de acuzatorul de stat în acest sens dovedesc incontestabil faptul că inculpatul a acționat în calitate de complice la omorul intenționat asupra victimei XXXXX .

În contextul celor constatate supra, instanța de apel a conchis că, Cernețchi O. l-a favorizat pe Sadovei S. la comiterea infracțiunii de omor, tăinuind faptul săvârșirii infracțiunii de către acesta și urmele ei, dânsii modificând poziția cadavrului cet. XXXXX , au aranjat în mâna dreaptă a acestuia pistolul, iar ulterior, la orele 02²⁷, Sadovei S. a apelat la serviciul „902”, pretinzând că de către victima XXXXX a fost comis un act de suicid, fapt confirmat prin probele administrate de către acuzatorul de stat și apreciate de instanța de apel.

Cu referire la argumentele inculpatului Cernețchi O. precum că în timpul efectuării împușcăturii dânsul fuma peste fereastră, instanța de apel le-a apreciat ca fiind nepertinente, deoarece din conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului rezultă că se fuma în încăpere, respectiv, s-a stabilit că la mijlocul mesei este o scrumieră, în care erau 7 filtre de culoare albă. Mai mult ca atât, succesorul legal al părții vătămate a declarat că la fereastra de la bucătărie era incomod de fumat, deoarece între masă și geam este amplasat colț moale, scaun.

Instanța de apel reținut că, versiunea lansată de inculpați precum că victima XXXXX dansa cu arma în mână la o distanță de aproximativ 50 cm. de la masa din bucătărie nu a putut fi reținută ca pertinentă, deoarece în cadrul cercetării la fața locului pe masa din bucătărie a fost depistată o pata mare

asemănătoare cu sânge, ceea ce exclude versiunea apărării. Totodată, instanța de apel a reținut că, pata mare asemănătoare cu sânge depistată pe masa din bucătărie urmează a fi apreciată cu concluziile din raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 15.11.2011, unde la pct. 11 s-a stabilit că, *"(...) reieșind din fotografiile de la fața locului se poate constata că victima era așezată pe scaun la masă în timpul efectuării tragerii, precum și cu declarațiile expertului Hăbășescu Al-dru care a declarat că posibil victima după împușcătură a căzut inconștient pe masă și apoi jos la podea."*

La fel, instanța de apel a reținut că, din conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 10.09.2011, rezultă că, *"(...) sub capul cadavrului XXXXX este situată o sacoșă din masă plastică de culoare neagră, iar sub corpul cadavrului pe covor s-a depistat un tub, circumstanțe care denotă în mod direct implicarea inculpaților Cernețchi O. și Sadovei S."*

În acest sens, instanța de apel a reținut ca fiind pertinente declarațiile specialistului balistic Cușnirov D. care a explicat că *"(...) științific este stabilit că în urma împușcării produse din pistolul „Baikal”, tubul cartușului se ejectează din camera pistolului în dreapta și în spate, comparativ locului aflării armei în momentul împușcării, la distanța de la 1 până la 3 metri pe o curbă."*

În același context, instanța de apel a reținut că, organul de urmărire penală incriminează inculpaților că la data de 10.09.2011, aproximativ la orele 01⁰⁰-02⁰⁰ Sadovei S. împreună cu Cernețchi O. având intenție prealabilă de a-l omorî pe XXXXX, însă având în vedere probele administrate și cercetate, evaluate prin prisma cumulului lor în conformitate cu art. 101 Cod procedură penală nu a stabilit în acțiunile inculpaților înțelegerea prealabilă de a-l omorî pe XXXXX, or, omorul acestuia a avut loc în timpul unui conflict apărut spontan pe parcursul întrebuințării băuturilor alcoolice a inculpaților cu victima și în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel a examinat acest aspect de fapt și de drept, în afara temeiurilor invocate și cererile de apel formulate de apelanți, intervenind în constatarea faptelor infracționale incriminate inculpaților.

15.1. Cu referire la pedeapsa aplicată inculpaților, instanța de apel ținând cont de prevederile art. 7, 16, 61, 75 Cod penal, de persoana celor vinovați, de rolul fiecăruia la săvârșirea infracțiunii, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestora, de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpaților, cât și a altor persoane, instanța de apel a considerat posibilă corectarea și reeducarea inculpaților doar prin izolarea lor reală de societate, stabilindu-le pedepse în limita sancțiunilor prevăzute de normele incriminate.

16. Împotriva deciziei instanței de apel declară recursuri ordinare avocatul Ciofu I. în numele inculpatului Cernețchi O. și avocatul Zaharia P. în numele

inculpatului Sadovei S., care solicită:

avocatul Ciofu I. în numele inculpatului Cernițchi O., invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12), 15) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea în vigoare a sentinței.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă următoarele argumente:

- din motivarea deciziei instanței de apel (pag. 27, p. 7.4), ultima constată lipsa semnului înțelegerii prealabile între inculpați pentru comiterea omorului lui XXXXX ;

- în lipsa semnului înțelegerii prealabile, inculpatul nu întrunește calitatea de complice la comiterea infracțiunii imputate;

- instanța de apel nu a constatat și semnul contribuției de către inculpatul Cernițchi O. la comiterea infracțiunii prin sfaturi, indicații, prestare de informații, acordare de mijloace sau instrumente ori înlăturare de obstacole;

- motivarea instanței de apel rezidă în acordarea ajutorului de către inculpatul Cernițchi O. la modificarea poziției cadavrului, aranjarea armei în mâna dreaptă a cadavrului, fapt ce reprezintă, chiar ipotetic, o calificare a acțiunilor primului drept favorizare a infracțiunii, infracțiune prevăzută de art. 323 Cod penal, iar în dispozitivul sentinței recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(5), art. 145 alin.(2) lit. i) Cod penal;

- instanța a constatat comiterea omorului de către inculpatul Sadovei S., de unul singur, acțiuni ce nu pot fi calificabile potrivit art. 145 alin.(2) lit. i) Cod penal, la care urmau să participe ca coautori cel puțin două persoane, iar inculpatul Cernițchi O. să le acorde asistență corespunzătoare;

- în pofida lipsei în acțiunile recurentului Cernițchi O. a componentei infracțiunii imputate, instanța a admis, potrivit propriilor argumente în pretinsa existență a componentei infracțiunii prevăzute de art. 145 Cod penal, o încadrare juridică greșită a faptei imputate;

- soluția instanței este una absolut ilegală, iar lipsa motivării hotărârii constituie o încălcare a garanțiilor dreptului la un proces echitabil, consfințit în art. 6§1 CoEDO;

- în declarațiile martorilor prezentați în instanță de partea acuzării nu rezultă nimic ce ar indica existență unui conflict între doi prieteni, Cernițchi O. și XXXXX ;

- medicul legist Hăbășescu Al-dru, în cadrul cercetării judecătorești, a comunicat că, „(...) după depistarea lividităților cadaverice a cadavrului XXXXX , numai pe de o parte a corpului, se poate concluziona că poziția acestuia nu a fost schimbată”;

- în pct. 7.4. a deciziei, instanța de apel a menționat denaturat „Astfel, Sadovei S. împreună cu Cernițchi O. au modificat poziția cadavrului victimei XXXXX ,

cu scopul de a se eschiva de la răspundere și pedeapsa penală și a tăinui urmele infracțiunii de omor a lui XXXXX, au aranjat în mâna dreaptă a cadavrului pistolul, după care la orele 02²⁷ Sadovei S. a apelat la serviciul „902”, prezentând că de către victima XXXXX a fost comis un act de suicid”;

- sacoșa de sub cap nu putea să o pună nimeni, deoarece sângele se încheagă și urma să rămână careva urme în cazul mișcării cadavrului din loc. În aceste sens, în procesul-verbal de cercetare la fața locului nu s-au constatat urme care ar confirma schimbarea poziției cadavrului, fapt confirmat și de către expertul medico-legal Hăbășescu Al-dru (*lipsa modificării poziției corpului victimei, declarațiile numitului din ședința instanței de apel*);

- acuzatorul de stat intenționat nu a invocat raportul de expertiză medico-legale nr. XXXXX din 12.09.2011, unde este confirmat faptul că pe mâinile decedatului a fost depistate elementele componente ale factorilor secundari a împușcăturii, care se formează în rezultatul acesteia, fapt ce indică rezonabil la intenția acuzatorului de stat de a ascunde adevărul și a nu elucida toate circumstanțele prezentului caz;

- instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt prin neluarea în considerație a probelor și anume a raportului de examinare medico-legală nr. XXXXX din 12.09.2011, care a servit parte componentă a concluziilor expertului medico-legal, Hăbășescu Al-dru din raportul de expertiză nr. XXXXX din 15.11.2011, la care și ultimul făcând referire nu a invocat concluzia expertului chimist integral, vizavi de existența factorilor secundari ai împușcăturii pe mâinile cadavrului;

- potrivit raportului de expertiză chimică nr. XXXXX din 23.09.2011, invocat și de către instanța de apel, rezulta că „(...) din pistolul de model „Baikal-442”, cal. 9 mm., nr. XXXXX, care a fost depistat și ridicat la 10.09.2011 în cadrul cercetării la fața locului din ap. 84 de pe str. G. Latina 5, mun. Chișinău, după ultima curățare a acestuia a fost efectuată o împușcătură. Din spălăturile de pe suprafața mâinii drepte a lui Sadovei S., au fost identificate microparticule din oțel, care posibil s-au format în rezultatul tragerii din arma de foc. Din spălăturile de pe suprafața mâinii stângi ale lui Sadovei S., mâinile drepte și stângi ale lui Cernețchi O., elemente particule caracteristice urmelor formate în cadrul procesului de tragere nu au fost identificate”;

- instanța nu a luat în calcul, la stabilirea semnului complicității recurentului Cernețchi O., la pretinsa favorizare dinainte promisă a pretinsului făptuitor, constatările expertului - criminalist dl. Scifos;

- instanța a calificat acțiunile inculpatului drept complicitate doar prin faptul prezenței acestuia la locul incidentului. Chiar în lipsa componentei pretinsei infracțiuni, instanța s-a încumetat să admită și o încadrare juridică greșită a acesteia;

- ora comiterii pretinsei infrațiuni nu a fost stabilită obiectiv prin mijloace de probă incontestabile, care nu ar ridica dubii rezonabile vizavi de temeinicia acesteia;

- instanța de apel a neglijat încălcările dreptului inculpatului la un proces echitabil (art. 6 CoEDO);

- procurorul participant în ședința de judecată în instanța de apel n-a prezentat careva probe în susținerea acușării aduse inculpatului Cernițchi O. care a fost achitat de prima instanță;

- instanța de apel nu a insistat la cercetarea tuturor probelor examinate de prima instanță în sprijinul apărării și acușării;

- instanța de apel a respins neîntemeiat demersurile părții apărării privind audierea martorilor și experților;

- instanța de apel s-a manifestat în favoarea acușării și preconceput a acceptat concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului;

- *hotărârea Destrehem v. Franța din 18.05.2004 CtEDO*, în care s-a reținut că după achitarea reclamantului de prima instanță, după audierea mai multor martori, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, având în vedere aceleași mijloace de probă, această ultimă instanță neavând la dispoziție date noi, cu excepția explicațiilor orale ale reclamantului ca, ulterior să-și întemeieze hotărârea de condamnare pe o nouă interpretare a declarațiilor martorilor audiați în primă instanță, fără a-i audia;

- *hotărârea CtEDO Mischie v. România din 16.09.2014* în care s-a criticat înalta Curte de Casație și Justiție pentru că l-a condamnat pe Nicolae Mischie la un an închisoare cu suspendare fără a administra probe noi, ci prin interpretarea aceluiși probatoriu pe baza căruia instanțele inferioare pronunțaseră soluție de achitare. În condițiile în care aprecierea diferitor probe a aparținut instanței de recurs, rămâne de reținut că reclamantul a fost condamnat pe baza acelorași mărturii care i-au fost suficiente instanțelor inferioare pentru a se îndoii de acușării și pentru a motiva achitarea sa.

avocatul Ciofu I. în numele inculpatului Cernițchi O. (recurs suplimentar), invocând temeii de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12), 15) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea în vigoare a sentinței.

În motivarea recursului suplimentar, autorul acestuia invocă următoarele argumente:

Noul raport de constatare tehnico-științific nr. **XXXXX** din 14.08.2017, consolidează concluzia rezonabilă despre lipsa pe mâinile lui Cernițchi O. și Sadovei S. a urmelor secundare a împușcăturii, iar răspunsul la întrebarea nr. 2, denotă că locul numiților în momentul efectuării tragerii se afla mult mai departe de limita maximă de 1,5 m, până la care ar fi fost posibilă răspândirea micro-particulelor, produs al tragerii, cu penetrarea stratului dermatologic al pielii lui

Cernețchi O. și Sadovei S. Or, conform raportului de constatare tehnico-științific nr. XXXXX din 14.08.2017, partea descriptivă: „În urma prelucrării cu apă caldă a particulelor asemănătoare cu pulberea fără fum de pe tampoanele din tifon cu care s-a prelucrat mâna dreaptă a trăgătorului după efectuarea unei singure împușcături s-a constatat că ele n-au suferit nici o schimbare”.

În context, este justă concluzia despre faptul că tragerea a fost efectuată de însuși XXXXX (expertiza nr. 190 din 12.09.2011 - examinarea specială a mostrelor de spălături de pe fața și mâini a cadavrului cet. XXXXX), care a devenit, mai mult posibil, victima unei împușcături accidentale, soldate cu consecințe fatale pentru acesta, stare de fapt care nu întrunește elementele vreunei infracțiuni, în special a celei de omor, încriminate arbitrar inculpaților Cernețchi O. și Sadovei S.

Deci, lipsa tangenței inculpaților Cernețchi O. și Sadovei S. cu arma și, implicit, tragerea din aceasta, exclude prezența pretensei fapte de omor a victimei și, respectiv, vinovăția numiților în comiterea infracțiunii imputate.

avocatul Zaharia P. în numele inculpatului Sadovei S., invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 16) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței și deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului din motiv că, fapta incriminată nu a fost comisă de către acesta.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă următoarele argumente:

- învinuirea adusă lui Sadovei S. este nefondată și neîntemeiată, aceasta nu se bazează pe careva probe pertinente și concludente în acest sens;

- nici în cadrul urmăririi penale și nici în cadrul ședinței de judecată nu s-au prezentat probe, care ar confirma sau ar demonstra faptul înțelegerii prealabile dintre Sadovei S. și Cernețchi O. de a efectua o împușcătură în direcția capului lui XXXXX , în urma căreia ultimul a decedat;

- nici de către organul de anchetă și nici de către instanța de judecată nu a fost stabilit motivul omorului, care constituie o circumstanță obligatorie la calificarea acțiunii infracționale cum ar fi „omorul intenționat”, cu atât mai mult că un careva motiv inventat privind prezența unei careva datorii a lui XXXXX , față de Cernețchi O. nu-i poate fi incriminat lui Sadovei S.;

- audierea martorilor în instanța de judecată nu au elucidat circumstanțele cauzei care ar dovedi vinovăția lui Sadovei S.;

- declarațiile martorului Hăbășescu Al-dru, urmează a fi apreciate critic, deoarece intenționat a încercat să ducă instanța în eroare prin faptul , că a spus instanței precum că pe mâinile decedatului nu s-au depistat factori secundari în urma împușcăturii, în realitate sau depistat;

- o simplă afirmație precum că, *”pe mâinile victimei nu s-au stabilit factori secundari și de aceia considerăm că nu victima a efectuat împușcătura dar altă*

persoană”, este o absurditate fără a fi bazată pe careva probe concludente și pertinente purtând mai degrabă un caracter declarativ, aceasta fiind apreciată ca o probabilitate nedemonstrată;

- pe mâinile lui Sadovei S. s-au stabilit 2 microparticule din oțel, care nu au fost stabilite pe fața și mâinile decedatului de aceia acestea puteau proveni și din alte împrejurări, baie, bucătărie, scaune, în urma atingerii cu mâna a unor obiecte de către Sadovei S.;

- medicul-criminalist Lîsî Ec. a menționat că, *arma de foc se afla de la victimă la momentul împușcăturii, la distanța de până la 30 cm, de aici rezultă că, este imposibil ca Sadovei S. să fi tras, deoarece se afla la o distanță mult mai mare de la victimă care era așezat la masă, fapt stabilit de către specialist, cu atât mai mult că Sadovei S. se afla în toaletă;*

- expertul chimist Socolov Vl. a indicat că, *pe mâinile inculpatului s-au depistat doar 3 microparticule de plumb, element chimic care se elimină în urma împușcăturii, ceea ce este foarte puțin pentru cazul împușcăturii, dar aceste microparticule în așa cantitate mică pot trece pe mâna unei persoane care s-a atins de victimă. Sadovei S. menționează, că s-a atins de fața victimei, verificând pulsul și din acest considerent rezultă că, era imposibil ca Sadovei S. să fi efectuat împușcătura;*

- expertul Hăbășescu Al-dru motivează, că deoarece pe mâinile decedatului nu sa depistat bariu înseamnă că, arma nu era în mâinile decedatului, lăsând fără atenție însă faptul că, bariu nu sa depistat la nimeni;

- corpul decedatului nu a fost mutat și acesta a fost în poziție neclintită până la venirea colaboratorilor de poliție;

- raportul de expertiză nr. **XXXXX** este unul nul și nu poate fi admis în calitate de probă din considerentul că, nu sunt indicate sursele, actele primare care ar confirma cercetările prin care sau stabilit constatările din raportul de expertiză;

- rechizitoriul nu corespunde normelor imperative procedurale indicate în art. 296 Cod de procedură penală și anume în partea de constatare nu este arătată fapta comisă de către inculpat, iar în dispozitiv este indicată învinuirea în comiterea faptei, astfel rechizitoriul și actele procedurale ilegale menționate mai sus nu pot servi în calitate de probă conform art. 93-95 Cod de procedură penală;

- instanțele inferioare au emis hotărâri bazate doar pe presupuneri, neținând cont de probele aduse, nesupunând criticii probele aduse de acuzator și nici nu sa expus într-un mod din ce considerent se admite o probă și se respinge o altă probă.

16.1. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, din considerentul că motivele invocate în recursuri au constituit deja obiect de

examinare în instanța de apel și o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

17. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b), c) Cod de procedură penală, judecând recursul ordinar, instanța este în drept să îl admită, să caseze, parțial sau total hotărârea atacată și să dispună achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod; rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal lărgit menționează că recurenții drept temei pentru declararea recursurilor au indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12), 15), 16) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză; norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.*

Colegiul penal lărgit invocă că potrivit prevederilor art. 8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.

Alin. (2) al aceluiași articol, stipulează că, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, iar concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Procesul penal, potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu

funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

Alin. (3) al aceluiași articol stabilește că organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Reieșind din aceste prevederi legale, care sunt principii unanim recunoscute, inclusiv de tratatele internaționale în domeniul drepturilor și libertăților fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte, jurisprudența națională a stabilit o practică judiciară potrivit căreia vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul, când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit reține și prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, care stabilesc că, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Verificând argumentele invocate în recursurile declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel examinând cauza, la pronunțarea deciziei de condamnare a lui Sadovei S. în baza art. 145 alin. (2), lit. i) Cod penal și a lui Cernețchi O. în baza art. 42 alin. (5), 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, nu a ținut cont pe deplin de prevederile legale sus menționate, nu și-a argumentat prin motive-probe legale soluția, fapt care, cu certitudine determină necesitatea casării *totale* a deciziei instanței de apel, or, motivele invocate de recurenți la *pct. 16. a prezentei decizii*, sunt întemeiate.

Astfel, se mai relevă că conform art. 385 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat.

În acest context, se indică că potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe

prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: *dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.*

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.*

Instanța de apel, examinând apelurile declarate a conchis pripit că probele prezentate de acuzare demonstrează vinovăția inculpaților în comiterea faptelor imputate, în rezultat greșit a casat sentința și a pronunțato nouă hotărâre.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că prima instanță, în sentința sa, apreciind probele administrate la urmărirea penală și cercetate în ședința de judecată, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, veridicității și utilității lor, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, corect a concluzionat că, vinovăția lui Sadovei S. în comiterea *omorului intenționat* a lui XXXXX nu s-a confirmat, fiind lipsa *motivului* pentru omor, lipsa *intenției* acestuia de a dori moartea victimei, lipsa acțiunilor de pregătire pentru infracțiune, precum și lipsa acțiunilor violente, iar din lipsa de probe pertinente care confirmă vinovăția lui Cernețchi O., a constatat corect că acesta urmează a fi achitat de sub învinuirea imputată, însă a indicat greșit temeiul achitării inculpatului, stipulat în art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, că *"fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii"*, pe când temeiul corect de achitare în situația când nu sunt probe incontestabile este cel prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, *"fapta nu a fost săvârșită de inculpat"*, motiv din care nici sentința primei instanțe nu poate fi menținută de către instanța de recurs ordinar.

Totodată, ansamblul de probe cercetate, circumstanțele cauzei penale, relațiile existente între inculpați și victimă, relevă prezența unei conduite greșite a inculpatului Sadovei S. în comportamentul cu arma de foc aflată în posesia victimei și despre existența căreia inculpatul a aflat fiind în apartamentul victimei, inculpatul din timp nu a avut cunoștință despre deținerea de XXXXX a acestei arme, concluzionând astfel că, Sadovei S., nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă. Din aceste considerente, Colegiul constată că acțiunile prejudiciabile a lui Sadovei S. au fost corect recalificate de către prima instanță și încadrate în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, adică *lipsirea de viață din imprudență*.

Întru elucidarea acestor aspecte, Colegiul lărgit reține că potrivit rechizitoriului din 12.12.2011 (f.d. 478-496 vol. II), inculpații au fost învinuiți de faptul că, *"(...) la 10.09.2011, aproximativ la ora 01.00-02.00 Cernețchi Oleg Ivan*

împreună cu Sadovei Sergiu Pavel aflându-se în bucătăria apartamentului nr. 84 situat pe str. G. Latină, 5 mun. Chișinău, ce aparține victimei Pasat Alexandru, pe baza unui conflict apărut pe parcursul întrebuințării băuturilor alcoolice cu ultimul pe fondalul datoriei bănești Cernețchi Oleg a luat în mână pistolul cu seria XXXXX de model "Baikal-442" despre care știa că se află în posesia victimei îndreptându-l în organul de importanță vitală efectuând o împușcătură în regiunea capului cet. Pasat Alexandru, cauzându-i plagă împușcată penetrantă, oarbă, în rezultatul căruia a survenit decesul acestuia. (...), în continuare Cernețchi Oleg cu scopul de a se eschiva de la răspundere și pedeapsă penală, tăinuind comiterea infracțiunii de omor a lui Pasat Alexandru, a mușamalizat împreună cu Sadovei Sergiu poziția cadavrului cet. Pasat Alexandru, a aranjat în mâna dreaptă a cadavrului pistolul, după care la orele 02.27 Sadovei Sergiu a apelat la serviciul "902" pretinzând că de către victima Pasat Alexandru a fost comis un act de suicid."

Acțiunile inculpatului Cernețchi O. au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 145 alin. (2) lit. b) Cod penal, adică, omorul unei persoane săvârșit din intenție materială, iar acțiunile inculpatului Sadovei S. în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, adică, favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii excepțional grave.

Ulterior, la 25.05.2012, în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, acuzatorul de stat a solicitat amânarea acesteia, cu restituirea dosarului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în baza art. 326 alin. (2) Cod de procedură penală (f.d. 228, vol. III), iar prin încheierea inclusă în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată, demersul a fost admis (f.d. 229, vol. III).

La 20.06.2012, prin ordonanța procurorului, Cernețchi O. a fost pus sub învinuire, incriminându-i-se săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, adică, acțiuni îndreptate spre favorizarea infractorului și a urmelor infracțiunii de omor al unei persoane după indicii de două persoane, iar lui Sadovei S. prin ordonanța de punere sub învinuire din 21.06.2012, i-a fost incriminată săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, adică, omorul unei persoane după indicii săvârșit de două persoane (f.d. 16, 24, vol. IV).

Astfel, potrivit rechizitoriului din 21.06.2012 (f.d. 41-61 vol. IV), inculpații au fost învinuiți deja de faptul că, "(...) Cernețchi Oleg la 10.09.2011, aproximativ la ora 01.00-02.00 împreună, **având înțelegere prealabilă** cu Sadovei Sergiu de al omori pe Pasat Alexandru, aflându-se în bucătăria apartamentului nr. 84 situat pe str. G. Latină, 5 mun. Chișinău, ce aparține victimei Pasat Alexandru, **sub pretextul unui conflict apărut spontan** pe parcursul întrebuințării băuturilor alcoolice cu ultimul, Sadovei Sergiu Pavel a luat în mână pistolul cu seria XXXXX de model "Baikal-442", despre care știa că se află în posesia victimei, îndreptându-l în organul de importanță vitală efectuând o împușcătură în regiunea capului cet. Pasat Alexandru, cauzându-i plagă împușcată penetrantă, oarbă, în rezultatul căruia a survenit decesul acestuia. (...), în continuare Cernețchi Oleg **prestându-i din timp lui Sadovei Sergiu Pavel**

informația că victima are asupra sa pistol, promițând că-l va favoriza pe Sadovei Sergiu Pavel de comiterea infracțiunii de omor, și anume că va tăinui faptul Săvârșirii de către acesta și urmele ei, au modificat poziția cadavrului cet. Pasat Alexandru, au aranjat în mână proprie dreaptă a cadavrului pistolul, după care la orele 02.27 Sadovei Sergiu a apelat la serviciul "902" pretinzând că de către victima Pasat Alexandru a fost comis un act de suicid."

În continuare, se atestă că organul de urmărire penală a indicat că vinovăția inculpaților Sadovei S. și Cernețchi O. se demonstrează prin: declarațiile succesorului părții vătămate Pasat S. (f.d. 50-52, vol. I); martorilor: Paraschiv L. (f.d. 72,73, vol.I); Raiscaia O. (f.d. 53, 61-63, vol. I.); Minciuc F. (f.d. 64-65, vol. I); Popescu I. (f.d. 66-67, vol. I), Erhan Gr. (f.d. 68, vol. I), Hîncu R. (f.d. 69, vol.I); Danilceac Vl. (f.d. 54, 76-78, vol. I), Lungu St. (f.d. 5-6, vol. III),); probelor materiale:- procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d. 16-26, vol. I); Discul DVD+R cu imaginile filmării video și fotografierii cercetării la fața locului din 10.09.2011; Ordonanța privind recunoașterea și anexarea corpului delict (f.d. 284-289 vol. I); Procesul-verbal de ridicare din 10.09.2011; Procesul-verbal de ridicare din 10.09.2011 (f.d. 40, vol.I); Proces-verbal de cercetarea la fața locului din 10.09.2011 (f.d. 42,43, vol. I); Procesul-verbal de ridicare din 10.09.2011 (f.d. 44, vol.I); Proces-verbal de cercetarea la fața locului din 10.09.2011 (f.d. 45,46, vol.I); Procesul-verbal de ridicare din 10.09.2011 (f.d. 47, vol.I); Informația "903" nr. 8775 (f.d. 12, vol.I); Informația "902" nr. 8771 (f.d. 13, vol.I); Procesul-verbal de cercetare la fața locului suplimentar din 04.06.2012 (f.d. 2-4, vol. III); Procesul-verbal de reconstituirea faptei din 28.05.2012 (f.d. 7-9, vol. III); Procesul-verbal de reconstituirea faptei din 18.06.2012 (f.d. 10-11, vol. III); Discul CD-R cu imaginile filmării video a reconstituirii faptei la fața locului din 18.06.2012; Procesul-verbal de reconstituirea faptei din 18.06.2012 (f.d. 12 vol. III); Discul CD-R cu imaginile filmării video a reconstituirii faptei la fața locului; Raportul de examinare medico-legală nr. XXXXX din 11.11.2011 (f.d. 304-306, vol. II); Raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 15.11.2011 (f.d. 349, 350, vol. II); Raportul de expertiză biologică nr. XXXXX din 18.10.2011 (f.d. 309-312 vol. II); Raportul de expertiză biologică nr. XXXXX din 04.10.2011 (f.d. 315-317, vol. II); Raportul de expertiză biologic nr. XXXXX din 11.10.2011 (f.d. 320-323, vol. II); Raportul de expertiză chimică nr. XXXXX din 23.09.2011 (f.d. 328-330, vol. II); Raport de expertiză balistică nr. XXXXX din 23.09.2011 (f.d. 332-335, vol. II); Raportul de expertiză dactiloscopică nr. XXXXX din 23.09.2011 (f.d. 337-346, vol. II); Raport de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 18.10.2011 (f.d. 353-356, vol. II); Raport de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 18.10.2011 (f.d. 359-362, vol. II); Raport de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 21.09.2011 (f.d. 364-365, vol. II); Ordonanță privind colectarea mostrelor pentru cercetare comparativă din 19.09.2011 și Proces-verbal de ridicare din 19.09.2011 prin care de la Cernețchi O. au fost ridicate mostre de sânge și salivă pentru cercetare comparativă (f.d. 369,370, vol. II); Ordonanță privind colectarea mostrelor pentru cercetare comparativă din 19.09.2011 și Proces-verbal de ridicare din 19.09.2011 (f.d.

371-372 vol. II); *Proces-verbal de ridicare din 10.09.2011 (f.d. 373, vol. II); Proces-verbal de efectuare a interceptării și înregistrării comunicărilor din 14.11.2011 (f.d. 136-283, vol. II).*

În acest context, Colegiul penal lărgit verificând motivele invocate în recursuri în coraport cu materialele din prezenta cauză penală, conchide că la urmărirea penală, dar și în ședința de judecată a instanței de apel nu au fost prezentate probe pertinente, veridice și suficiente întru confirmarea *intenției directe* a lui Sadovei S. de a comite infracțiunea de omor a unei persoane după indicii săvârșit de două persoane, precum și favorizarea acestuia de către Cernețchi O.

Din punctul de vedere al *laturii subiective*, infracțiunea prevăzută la art. 145 Cod penal este săvârșit cu intenție directă sau indirectă. Concluzia privind conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, precum și din studierea caracterului relațiilor dintre făptuitor și victimă. În particular, efectuarea unei împușcături ochite în cap dintr-o armă de foc, în prezența unui real pretext, mărturisește despre prezența *intenției directe*.

Potrivit prevederilor art. 42 alin. (5) Cod penal, *se consideră complice persoana care a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, indicații, prestare de informații, acordare de mijloace sau instrumente ori înlăturare de obstacole, precum și persoana care a promis dinainte că îl va favoriza pe infractor, va tăinui mijloacele sau instrumentele de săvârșire a infracțiunii, urmele acesteia sau obiectele dobândite pe cale criminală ori persoana care a promis din timp că va procura sau va vinde atare obiecte.*

Raportând aceste explicații la condițiile speței, Colegiul penal reține că în pct. 7.4. a deciziei contestate, instanța de apel "(...) *apreciind probele administrate la cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor constată că învinuirea înaintată de acuzatorul de stat în ceea ce privește faptul că inculpații Sadovei Sergiu și Cernețchi Oleg au avut înțelegere prealabilă în vederea comiterii omorului victimei Alexandru Pasat nu și-a găsit confirmare prin probele administrate de acuzatorul de stat, din care motive acest semn a fost exclus din învinuirea înaintată inculpaților.*"

Tot în pct. 7.4., instanța a reținut că "(...) *la comiterea omorului victimei Alexandru Pasat, în lipsa înțelegerii prealabile între făptuitori, au participat ca autor Sadovei Sergiu, iar în calitate de complice Cernețchi Oleg.*

La această concluzie s-a ajuns ca urmare a aprecierii declarațiilor succesului legal al părții vătămate și declarațiile martorilor care au fost evidențiate supra și din care rezultă că inculpații Sadovei Sergiu și Cernețchi Oleg împreună cu victima A. Pasat s-au aflat în apartamentul acestuia pentru a serba ziua de naștere a victimei, ultimii au consumat băuturi alcoolice, ulterior aceștia urmau să meargă la discotecă, arma din care a fost efectuată împușcătura se afla în posesia victimei A. Pasat, el fiind cel care a arătat-o inculpaților.

Astfel, nici un martor audiat în cadrul cercetării judecătorești, nici inculpații și nici succesorul legal al părții vătămate nu au declarat despre apariția și existența unui conflict între inculpații S. Sadovei, O. Cernețchi și partea vătămată A. Pasat în data de 09 septembrie 2011 și în noaptea spre 10 septembrie 2011. Nu urmează apariția și existența acestui conflict nici din anturajul de la bucătăria din apartamentul victimei, când a fost efectuată cercetarea la fața locului de organul de urmărire penală, prin care ar fi fost constatată dezordinea și aflarea bunurilor materiale din bucătărie sau alte încăperi a apartamentului nu la locurile lor obișnuite.

Instanța de apel apreciază că producerea morții victimei A. Pasat nu era de inculpați dorită, ci a fost admisă în mod conștient. **Prezența fizică a lui Cernețchi Oleg alături de făptuitorul Sadovei Sergiu, la locul și momentul săvârșirii de către acesta a omorului constituie complicitate la infracțiunea de omor.** Astfel, Sadovei Sergiu împreună cu Cernețchi Oleg au modificat poziția cadavrului victimei Pasat Alexandru, cu scopul de a se eschiva de la răspundere și pedeapsă penală și a **tăinui urmele infracțiunii de omor** a lui Pasat Alexandru, au aranjat în mîna dreaptă a cadavrului pistolul, după care la orele 02:27 Sadovei Sergiu a apelat la serviciul „902” prezentând că de către victima Pasat Alexandru a fost comis un act de suicid.”

Aceste constatări făcute în partea motivată a deciziei vin în contradicție cu învinuirea adusă inculpaților și contrazice dispozitivul deciziei adoptate de către instanța de apel.

Colegiul penal relevă că, aserțiunile instanței de apel referitoare la complicitatea inculpaților și intenția acestora în vederea comiterii omorului lui XXXXX, sunt evazive și contradictorii, deoarece din conținutul acestora se elucidează mai multe dubii și presupuneri, care nu au fost înlăturate în nici un mod de către partea acuzării prin alte probe pertinente și incontestabile.

Mai mult, derularea urmăririi penale cu trimiterea cauzei în instanța de judecată cu învinuirea inculpatului Cernețchi O. în comiterea omorului intenționat a lui XXXXX din interes material, iar inculpatului Sadovei S. în comiterea infracțiunii de favorizare, ca mai apoi modificarea învinuirii pe parcursul judecării cauzei penale (practic pe baza aceluiași probe acumulate de către organul de urmărire penală anterior), învinuindu-l de pe Sadovei S. de comiterea omorului intenționat a lui XXXXX de două persoane, iar pe Cernețchi O. în complicitate și favorizarea infracțiunii de omor, denotă că organul de urmărire penală nu a stabilit pe deplin circumstanțele faptice a infracțiunii și nu dispunea de probe concludente și suficiente pentru confirmarea motivului omorului intenționat a victimei, cât și pentru formularea unei învinuiri certe împotriva unui sau altui inculpat.

În acest sens, se notează că la baza unei condamnări nu pot fi puse probe indirecte și contradictorii, care nu sunt confirmate prin careva probe directe - incontestabile, astfel că, orice dubiu și incertitudine se interpretează în favoarea inculpatului.

Prin urmare, în baza celor expuse supra, Colegiul penal lărgit constată că nu a fost demonstrat de către partea acuzării prin probe credibile și incontestabile *complicitatea* lui Cernețchi O. la omorul intenționat a lui XXXXX , acțiuni îndreptate spre *favorizarea* infractorului și a urmelor infracțiunii de omor de două persoane, or, prin concluzia expertului medic legist Hăbășescu Al-dru, dată în ședința de judecată a instanței de fond, se confirmă că, "(...) după depistarea levidităților cadaverice la cadavrul lui XXXXX numai pe o parte a corpului, se poate concluziona că poziția acestuia nu a fost schimbată. Din cercetarea foto-tabelului la procesul-verbal de cercetarea la fața locului, este posibil că victima după împușcătură a căzut inconștient pe masă și apoi jos la podea."

De asemenea, nu este confirmată prin probe învinuirea adusă inculpatului Cernețchi O. în modificarea locului amplasării pistolului de model "Baikal-442" după împușcătură și decesul lui XXXXX , deoarece nu se exclude că modificarea locului aflării armei după împușcătură a fost efectuată de către inculpatul Sadovei S., or, urme papilare pe suprafața pistolului deși au fost depistate ca prezente, nu au fost posibile pentru identificare de către expertiza dactiloscopică.

În acest context, Colegiul penal lărgit invocă că sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Or, CtEDO în hotărârea *Capreau vs. Belgia* din 13.01.2005, a constatat că, „în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6§2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării” .

În baza celor expuse supra, Colegiul lărgit conchide că s-a confirmat temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motiv din care recursul ordinar declarat de avocatul Ciofu I. în numele inculpatului Cernețchi O., urmează a fi admis, cu casarea *parțială* a sentinței și *totală* a deciziei instanței de apel în prezenta cauză și dispunerea achitării inculpatului Cernețchi O. de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, deoarece *fapta nu a fost săvârșită de inculpat*.

17.1. Cum s-a indicat mai sus, din probele administrate la urmărirea penală și cercetate în cadrul ședințele de judecată în prima instanță, nu s-a constatat existența infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, din *lipsa înțelegerii prealabile a inculpaților, lipsa acțiunilor comune a inculpaților îndreptate la survenirea decesului lui XXXXX , lipsa motivelor și acțiunilor de pregătire pentru comiterea infracțiunii de omor*.

Respectiv, concluzionând cele enunțate supra și reținând, ansamblul de probe cercetate, circumstanțele cauzei, *relațiile* existente între inculpat și victimă, Colegiul lărgit relevă prezența unei conduite greșite a inculpatului Sadovei S. în

comportamentul cu arma de foc aflată în posesia victimei și despre existența căreia inculpatul a aflat fiind în apartamentul victimei.

Deși inculpatul Sadovei S. nu și-a recunoscut vinovăția în comiterea acțiunilor prejudiciabile constatate și descrise mai sus, aceasta se confirmă integral prin probele cercetate și urmează din circumstanțele cauzei.

Prin urmare, se concluzionează că, Sadovei S., nu își dădea seamă de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă.

Din acestea considerente Colegiul lărgit conchide că prima instanță corect a încadrat acțiunile prejudiciabile a inculpatului Sadovei S. în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, *lipsirea de viață din imprudență*.

Declarațiile inculpatului Sadovei S., în partea în care susține că în momentul producerii împușcăturii nu se află în bucătăria apartamentului lui XXXXX , nu a ținut pistolul de marca/model "Baikal-442" și nu a produs împușcătura, iar XXXXX s-a împușcat de sine stătător în timpul în care se juca cu pistolul, instanța de recurs apreciază critic și neveridice, fiind o încercare de a se eschiva de la răspundere penală, deoarece contravin probelor și circumstanțelor cauzei.

Astfel, contrar poziției inculpat și argumentelor invocate de avocatul acestuia, în senul achitării lui Sadovei S., Colegiul penal conchide că, potrivit declarațiilor martorilor Danilceac V., Hîncu R. și Raiscaia O. se confirmă că, la 09.09.2011 partea vătămată XXXXX deține la sine pistolul de marca/model "Baikal-442", care de fapt aparținea legal martorului Danilceac V., însă anterior a fost transmis de către ultimul în posesia lui XXXXX , astfel, inculpații nu au avut din timp cunoștință despre deținerea de către victimă a pistolului.

Potrivit raportului de expertiză balistică nr. XXXXX din 23.09.2011, se confirmă că, *declanșarea împușcăturii din pistolul de marca/model "Baikal-442", ridicat de la fața locului, fără a se acționa pe trăgaci nu este posibilă*.

Potrivit concluziei expertul judiciar medico-legal, Hăbășescu Al-dru, în raportul de examinare medico-legală efectuat a concluzionat că, *"(...) victima XXXXX nu a produs împușcătura, deoarece-pe mâinile lui nu a fost depistat element chimic „bariu”, care face parte din componente chimice de inițierea împușcăturii. Pe mâinile victimei au fost depistate alte componente chimice însă nu a fost depistat bariu, ce demonstrează că mâinile victimei se aflau în raza de dispersie a gazelor împușcăturii, însă împușcătura nu s-a produs de victima. Totodată, pe bărbia victimei a fost depistat bariu, de unde având în vedere că aria de dispersie a bariului de la pistolul "Baikal" în direcția împușcăturii este de până la 1 m. - 1,5 m., expertul a concluzionat că împușcătura s-a produs de la distanța nu mai mare de 1 m. - 1,5 m."*

De asemenea, expertul medic-criminalist, Lîsî Ec., în raportul de expertiză efectuat a menționat că, *"(...) substanța de inițiere a împușcăturii în mod obligatoriu conține elemente chimice "bariu" și "aluminiiu", care se degajează în momentul inițierii*

împuşcăturii și în mod obligatoriu se așează pe mâna celui care efectuează împuşcătura, fără a pătrunde în pielea mâinii și ușor pot fi spălate. Important este că, în spălaturile de pe mâinile victimei XXXXX nu a fost depistat elementul chimic bariu, care în cazul efectuării împuşcăturii de victima, în mod obligatoriu urma să rămâne pe mâinile lui. Astfel, expertul a concluzionat că, victima XXXXX nu ținea arma în momentul producerii împuşcăturii.”

Expertul a mai menționat că, “(...) în momentul inițierii împuşcăturii dispersia bariului în direcția efectuării împuşcăturii, este aproximativ la distanța de până la 35 cm., după care glonte se deplasează în spațiu fără microparticulele de bariu, și având în vedere că în spălaturile preluate din regiunea plăgii de pe fața victimei a fost depistat elementul bariu (cantitatea nu are însemnătate), se poate de concluziona că în momentul producerii împuşcăturii (când s-a efectuat eliminarea bariului) arma de foc se afla de la victima la distanța de până la 35 cm.”

Expertul-chimist, Socolov VI., în ședința de judecată a explicat că, “(...) Gazele cu microparticulele de la împuşcătură din pistolul de tip “Baikal” sau “PM” se dispersează la distanța de circa de 20-30 cm. Microparticulele de plumb pot trece pe mână unei persoane care s-a atins de arma după ce s-a produs împuşcătură din această armă, însă în acest caz aceste microparticule trebuie să fie în cantitate foarte mică. În cazul prezentului dosar penal a depistat în spălaturile de pe mâni a inculpatului doar 3 microparticule, ce este foarte puțin pentru cazul împuşcăturii, însă acestea microparticule pot fi ușor spălate de pe mâinile celui care împuşcă, deoarece gazele nu sunt îndreptate în direcția celui care împuşcă. La fel, acestea microparticule în cantitatea mică pot trece pe mâna unei persoane care s-a atins de victima în regiunea împuşcăturii”.

Potrivit concluziilor raportului de expertiză chimică nr. XXXXX din 23.09.2011, “(...) din pistolul de model “Baikal-442”, cal. 9mm., nr. XXXXX, care a fost depistat și ridicat la 10.09.2011, în cadrul cercetării la fața locului din ap. 84 de pe str. G. Latină, 5, mun. Chișinău, după ultima curățire a acestuia, a fost efectuată (efectuate) o împuşcătură (împuşcături). Din spălaturile de pe suprafața mâinii drepte a lui Sadovei S., au fost identificate microparticule din oțel, care posibil s-au format în rezultatul tragerii din arma de foc. Din spălaturile de pe suprafața mâinii stângi ale lui Sadovei S., mâinile drepte și stângi ale lui Cernețchi O., elemente, particularități caracteristice urmelor formate în cadrul procesului de tragere nu au fost identificate (f.d. 328-330, vol. II).”

Astfel, se combate versiunea și declarațiile inculpaților Sadovei S. și Cernețchi O. în ce privește producerea împuşcăturii de către XXXXX de sine stătător, ori pe mâinile lui XXXXX trebuia să rămână substanța chimică produsă la inițierii împuşcăturii - “bariu”, care însă nu a fost depistată. După decesul lui XXXXX doar persoanele prezente puteau șterge mâinile ultimului, dar în circumstanțele speței, inculpații nu aveau nici un interes să înlătore urmele chimice a împuşcăturii, deoarece ar fi distrus probele ce puteau să confirme

faptul producerii împușcării de către XXXXX de sine stătător, în așa mod inculpații își agravau situația proprie și se auto-incriminau.

Astfel, potrivit concluziei raportului de expertiză-chimică nr. XXXXX din 23.09.2011, în conformitate cu care "(...) din spălaturile de pe suprafața mâinii drepte a inculpatului Sadovei S., au fost identificate microparticule de oțel, care posibil s-au format în rezultatul tragerii din arma de foc. Prin același raport de expertiză, microparticulele elementelor producerii împușcării nu au fost identificate nici pe mâna stânga a inculpatului Sadovei S., nici pe ambele mâni a inculpatului Cernețchi O." (f.d.328-330, vol.II).

În susținerea concluziei enunțate, Colegiul lărgit reiterează că, prin concluziile experților medicilor-legiști, Hăbășescu Al-dru și Lîsîi Ec., date în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, precum și prin raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 15.11.2011, efectuat la urmărirea penală de expertul Hăbășescu Al-dru, se confirmă cert că pe mâinile victimei XXXXX nu au fost depistate factori secundari a împușcării "bariu", fapt ce denotă clar că însuși XXXXX nu a efectuat împușcătură.

Totodată, având în vedere că din concluziile expertului medic-legist Lîsîi Ec. urmează că factorul secundar a împușcării (*bariu*) poate fi ușor înlăturat de pe mâini prin spălare, iar din circumstanțele cauzei penale, inclusiv și din declarațiile inculpaților, urmează că anume inculpatul Sadovei S. și-a spălat mâinile după ce a controlat pulsul la gâtul cadavrului lui XXXXX murdărindu-se de sânge, iar alte persoane care ar fi fost prezente în apartament în momentul împușcării și care ar fi spălat mâinile până la sosirea grupei operative și prelevarea spălaturilor de pe mâini de către expert nu au fost.

În aceste condiții, instanța de recurs se raliază concluziei instanței de fond, că anume inculpatul Sadovei S. a efectuat cea unică împușcătură din pistolul de marca/model "Baikal-442", în urma căreia a survenit decesul lui XXXXX

Din retrospectiva celor expuse, Colegiul penal lărgit consideră că, prima instanță analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept în privința inculpatului Sadovei S., concluzionând asupra vinovăției acestuia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal.

17.2. În continuare, Colegiul penal lărgit reține că, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal, legiuitorul a stabilit pedeapsa maximă de "*până la 3 ani închisoare*", iar prin prisma prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea respectivă se încadrează în categoria infracțiunilor *mai puțin grave*.

Potrivit materialelor dosarului, din momentul comiterii faptei incriminate lui Sadovei S. - 10.09.2011 și până la data pronunțării deciziei - 03.05.2017, s-a scurs un termen mai mare de 5 ani, iar în raport cu prevederile

art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, prescripția tragerii la răspundere penală pentru infracțiunile mai puțin grave expiră după 5 ani.

Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată, prevederi prevăzute la art. 60 alin. (2) Cod penal.

La momentul judecării cauzei de către instanța de apel, termenul de prescripție de 5 ani era deja expirat, iar în conformitate cu prevederile art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, procesul penal urmează să fie încetat.

În practică, scurgerea prescripției în sensul vizat, se materializează prin data comiterii faptei, constatată în actul de învinuire a organului de urmărire penală, iar cât privește statutul definitiv al hotărârii instanței de judecată, Codul de procedură penală la art. 466 reglementează modalitățile și momentul când hotărârea instanței de apel devine definitivă, fiind relevantă prevederea stabilită în art. 466 alin. (3) Cod de procedură penală unde „Hotărârile instanței de apel rămân definitive la data pronunțării deciziei în apel.”

Astfel, din circumstanțele indicate mai sus rezultă că fapta inculpatului cade sub incidența prevederilor art. 60 Cod penal, cu întrunirea elementului cronologic și al celui juridic - factori care determină instanța de recurs de a constata că este oportună invocarea instituției prescripției tragerii la răspundere penală în privința lui Sadovei S.

Prin urmare, din cele relatate anterior, instanța de recurs ajunge la convingerea că recursul avocatului Zaharia P. urmează a fi admis *din alte motive*, decât cele stabilite în cererea de recurs.

18. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. b), c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de către avocatul Ciofu Ion în numele inculpatului Cernețchi Oleg și avocatul Zaharia Procopie în numele inculpatului Sadovei Sergiu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2017 și parțial sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 28 ianuarie 2013, în partea achitării lui *Cernețchi Oleg XXXXX*, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre:

Cernețchi Oleg XXXXX se achită de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Menține condamnarea lui *Sadovei Sergiu XXXXX* pe art. 149 alin. (1) Cod penal.

Procesul penal în privința lui *Sadovei Sergiu XXXXX* se încetează în legătură cu expirarea prescripției tragerii la răspundere penală prevăzută de art. 60 Cod penal.

Cernețchi Oleg XXXXX și *Sadovei Sergiu XXXXX*, urmează a fi eliberați din penitenciar, dacă în privința lor nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.

În rest, dispozițiile hotărârii contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 februarie 2018.

Președinte
Judecătorii

Constantin Alerguș
Maria Ghervas
Ion Druță
Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari